

Enige ophelderingen rondom „Stijl”

Wij zouden een nieuwe leer en belijdenis zijn gaan aanhangen en met de bestaande leer en belijdenis hebben gebroken.

Daarna:

Welke is dan volgens de dagvaarding die leer en belijdenis, die de synod. zo trouw hebben vastgehouden? De leer van de veronderstelde wedergeboorte?

Nu concreet worden? Kan gebeuren:

En welke is dan de nieuwe leer, die wij zouden hebben aangenomen? Deze leer, zegt de dagvaarding: dat de gelovigen met al hun kinderen begrepen zijn in het verbond, doch dat dit niet wegneemt, dat sommigen het verbond verwerpen en daarom verloren gaan, terwijl anderen het verbond aanvaarden en behouden worden.

Laat de advocaat de Statenvertaling (voorrede N.T.) maar eens meenemen naar de zitting. De pastoor kan er ook nog wat mee beginnen. De Heij is blijkbaar niet van plan, te doen, alsof hij een streep haalt door de bijbelplaatsen, waarop zich grondt wat hier als onze overtuiging wordt vastgesteld voor de rechter:

Inderdaad geloven wij, dat sommigen in het verbond ongelovig, ongehoorzaam zijn en zo de verbondswraak over zich halen en dat anderen, door de genade Gods, leven in geloof en bekering en behouden worden.

Helemaal plezierig is de volgende nonsens:

Omdat de bezwaarden zich bij de uitspraken van 1942 en '43 niet wilden neerleggen en daartegen actie zijn gaan voeren, werden maatregelen van de Synode uitgelokt, zo lezen we. En zo wordt dan geconcludeerd, dat de kerk der bezwaarden een afwijkende leer en belijdenis heeft.

In Hasselt kan men blijkbaar „van dogma veranderen” (vraag eens aan die advocaat, wat hij als dogma heeft). Lees wat de „synodale dagvaarding” verder beweert:

Op de kerkeraadsvergadering van 18 Mei 1945 is de Acte van vrijmaking door acht van de elf kerkeraadsleden ondertekend. Deze acht kerkeraadsleden waren echter van dogma veranderd. Daarom moesten ze bij die stemming geacht worden voor zich persoonlijk te hebben gehandeld en niet als orgaan van het „kerkgemeenschap”. Daarom bindt deze acte niet en moeten deze acht personen geacht worden persoonlijk te zijn uitgetreden!

De drie zijn niet uitgetreden en moeten daarom geacht worden de wettige voortzetting te zijn van de Geref. Kerk.

Dit zijn de gronden van de dagvaarding.

Zo kan de pastoor helemaal alle gebouwen opeisen. De Heij geeft een voorlopige „toepassing”:

Heel wat dingen zijn hiermee duidelijk geworden. Wij hebben telkens in de gevoerde correspondentie gevraagd: hoe denkt u over de binding? Staat u nog achter de schorsingen? Erkent u de binding aan „het houden voor wedergeboren of zullende wedergeboren worden”?

We kregen op deze vragen maar geen antwoord. Nu hebben we het dan wel!

De Synod. zijn wel gebonden aan de leer der veronderstelde wedergeboorte. Daarin bestaat juist hun trouw in leer en belijdenis!

Wij hebben deze leerbinding geweigerd en daarom zouden wij een afwijkende leer en belijdenis huldigen! Dat is onze ontrouw! Daarom zouden de maatregelen van de Synode (schorsingen, afzettingen, weringen uit het ambt, afhoudingsbevel van het Heilig Avondmaal) zijn uitgelokt.

De acht kerkeraadsleden wilden de leerbinding aan het onderstellen der wedergeboorte niet aanvaarden en daarin zijn ze van dogma veranderd.

Ik wou, dat alle synod. deze dagvaarding eens goed lazen. Er zijn bij hen mensen, die in goed vertrouwen in '45 zich bij de synod. hebben geschaard, omdat ze meenden, dat volgens ons alle gedoopte kinderen in de hemel zouden komen.

Nu kunnen ze dan in de dagvaarding lezen, dat dit helemaal niet waar is.

Er zijn bij hen enkelen, die verleden jaar zich bij de synod. hebben aangesloten, in goed-gelovigheid aannemende wat hen door sommigen werd voorgezegd, dat er geen leerbinding aan het houden voor wedergeboren of zullende wedergeboren worden, bij de synod. was.

Ze kunnen zich nu van het tegendeel overtuigen.

Inderdaad: zulke welverzekerde woorden zijn duidelijk dan we gewoón zijn ze te horen. De Heij besluit met een vermaan tot de synodocraten:

BIDDEN.

Ik dank U Heer, dat Gij ons bidden leerde, dat Gij hierin 't contact ons geven wou, dat onze geest, die Uw Geest begeerde, steeds op 't gebed, Uw Geest ontvangen zou.

't Contact met U, waardoor w' altoos ontvangen de kracht, die onze zwakheid nodig heeft, dat Gij op ons gebed, dat spreekt van dat verlangen ons, Uwe kind'ren, mild die kracht weer geeft.

't Contact met U, waardoor nu héél ons leven in 't teken van het bidden komt te staan, dat Gij door Christus-kruisverdienste ons wilt geven, Gij zegt het Zelf; Gij laat geen bidder staan.

't Contact met U, dat zal de krachtbron wezen, waardoor ik leven en straks sterven kan... Ik dank U Heer, niets hoef ik meer te vrezen, 'k ga in 't contact met U ten Hemel aan.

A. JAMOEL HORJUS.

Bedenk wel wat ge doet! Gij hebt thans ons beschuldigd van afwijking van de Gereformeerde leer en Belijdenis. Gij hebt de acht kerkeraadsleden, die de leerbindingen van 1942 en 1943 verwierpen, beschuldigd van verandering van dogma.

Als ge dat in de rechtzaal durft zeggen, predikt dat dan ook 's Zondags van de daken. Zegt dan nu eens op Zondag in uw openbare gebeden: Heere, zij hebben de leerbinding aangaande het houden voor wedergeboren verworpen, maar in Uw Woord gebiedt Gij de kinderen voor wedergeboren te houden of voor zullende wedergeboren worden op straffe van afzetting en afhouding van het Heilig Avondmaal. Ze zijn dus afgeweken van de leer die Gij ons geeft in Uw Woord en van de Belijdenis der Kerk!

K. S.

kerkelijke breuk.

Dat is dus niet anders dan de verzekering: Denk er om, dat wat onze synoden spraken en deden was goed, best, uitstekend. En dat moet gij accepteren om bij ons welkom te zijn!

Neen, wie zo besluit, vraagt geen samen spreking. Die vraagt alleen dit: kom eens met ons praten om ons de gelegenheid te geven nog eens voor U uit te zetten hoe goed we alles hebben gedaan, ten einde U over te halen onze synodale beslissingen te accepteren!

Zo deed men het open en duidelijk t.o.v. De Schilder¹⁰²⁾.

Zo doet men het zakelijk t.o.v. alle vrijgemaakte kerken.

Maar waarom zegt men dat niet?

Daarbij komt nog iets.

De synode zei eerst: we gaan samenspreken op grond van de drie formulieren van eenigheid.

Maar nadat zij dat besluit had genomen, nam zij ook nog een besluit ten aanzien van het gaan samenwonen met hen die zich eerst hadden „vrijgemaakt”.

En zie: tegen die mensen zei de synode: ge kunt weer met ons gaan samenwonen, ja, maar alleen als ge ten volle accepteert wat onder ons kerkelijke geldigheid bezit¹⁰³⁾.

Met andere woorden: de synode verklaarde metterdaad: kerkelijke gemeenschap met ons is alleen mogelijk als ge de synodale leer inzake belofte, verbond, doop en de synodale theorie inzake de

regering der kerk aanvaardt en U op z'n minst neerlegt bij alle tuchthandelingen, die geschied zijn.

Dat is toch wel een wonderlijke combinatie:

Samenspreken op grond van de belijdenis.

Samenwonen op grond van wat in onze kerken geldigheid heeft, d.w.z. óók op grond van die heel speciale, door geen enkele klassiek gereformeerde belijdenis geleerde, ja, metterdaad daarmee strijdende, of, op zijn minst daarin niet genoemde theorie omtrent belofte, doop, verbond!

Is samen spreken met hen, die zo spreken, niet a priori een paskwil?

En tenslotte noemen we nog één ding.

We wozen er reeds op, dat de synode van Utrecht bij haar samensprekingspogingen twee ijzers in het vuur stak.

Ze wilde samenspreken met alle kerken.

Maar tegelijk ook met afzonderlijke kerken en leden daarvan.

Hoe scherp de synoden van Groningen en Amersfoort ook tegen dit gedoe hadden geprotesteerd — de Haagse synode ging op dit onkerkelijke, immorele pad rustig voort.

Zij benoemde immers weer deputaten om niet alleen met „de Gereformeerde Kerken (onderh. art. XXXI K.O.)” samen te spreken, maar ook „met afzonderlijke leden uit deze kerken, indien zij het verlangen daartoe bij deputaten kenbaar maken”¹⁰⁴⁾.

Bovendien verzekerde de Synode, dat zij haar volle medewerking verleende om de „kerkelijke gemeenschap opnieuw te verwezenlijken in alle plaatsen” waar mensen als Ds B. A. Bos en de zijnen zich zou-

den melden. Zij wekte voorts de kerkeraden op „ten spoedigste de kerkelijke gemeenschap” met zulk soort lieden „te hervatten”. Aan de deputaten voor samenspreking gaf ze daarbij opdracht kerken en classes bij dit soort herenigingspogingen met raad en daad bij te staan. Terwijl zij ten slotte aan kerken en classes nauwkeurige richtlijnen gaf hoe zij zich bij deze herenigingsmanipulaties dienden te gedragen¹⁰⁵⁾.

Op deze wijze was ook de Haagse synode bezig een wig te drijven tussen de vrijgemaakte kerken en haar synoden, de vrijgemaakte kerkleden en hun kerken.

En ook haar treft het odium van onwaarschijnlijkheid.

Is het nu een wonder, dat de synode van Kampen het verzoek om samenspreking-door-middel-van-deputaten afwees?

Mocht ze anders doen, indien zij aan haar roeping om waarlijk in alles kerkelijk te handelen getrouw wilde zijn?

Maar ook de synode van Kampen liet het bij deze weigering niet.

Ook zij, evenals haar voorgangster, sprak uit, dat de gebonden kerken aanstonds „kunnen en moeten aangehoord worden, zodra zij in bondige besluiten betering des levens (zullen) hebben beloofd en bewezen”. Dan, als dat geschiedt, al is het ook in nog zeer geringe omvang, dan zal zelfs iedere bevoegde kerkelijke vergadering de roepende kerk voor een vervroegde synode kunnen aanschrijven!¹⁰⁶⁾.

Wilden de vrijgemaakten niet samenspreken?

C. V.

¹⁰²⁾ Zie art. II van deze reeks.

¹⁰³⁾ Zie het voorgaande art. van deze reeks.

¹⁰⁴⁾ Acta, art. 621.

¹⁰⁵⁾ Acta, art. 695.

¹⁰⁶⁾ Zie de officiële besluiten in De Ref. van 20 Oct. j.l.

tegen de redactie van „Ontmoeting” gezegd — heeft dit blad eigenlijk zijn neergaande lijn aan zichzelf te wijten. Men heeft steeds meer en meer een klimaat geschapen, waarin „onze mensen” zich niet meer thuisvoelden. De een voelde dit eerder dan de ander; zo vond ik bijv. enige jaren geleden, toen Wolf Meesters critiek uitoefende, dat er nog geen vuiltje aan de lucht was. Er zou nog veel te schrijven zijn over alles wat zich rondom dit blad heeft afgespeeld, maar daar gaat het mij niet om. Ik stel er echter prijs op hier te verklaren, dat, toen Siesling en ik het plan voor STIJL ontwierpen, helemaal niet gedacht hebben aan een soort vrijgemaakt duplicaat van „Ontmoeting”. Zeker, het ging om een publicatiemogelijkheid te krijgen, waarin wij vrij zouden kunnen schrijven. Maar tegelijk voelden wij, dat wij voor ons publiek een geheel eigen vorm zouden moeten zien te vinden.

Er waren enkele concrete aanleidingen voor een eigen blad. Verschillende malen was ik aangezoekt eens iets speciaal voor „eigen mensen” te doen, van enkele collega's geldt hetzelfde en het valt niet te loochenen, dat er een concrete nood bestaat, deze nood n.l., dat bij ons publiek een zeer grote behoefte leeft aan voorlichting op algemeen-cultureel gebied. De boekrecensies in onze kerkelijke pers zijn kwantitatief veel te gering en omtrent fundamentele gegevens der cultuuruitingen bestaan zeer tegenstrijdige opvattingen.

Hoe wij ons nu de oplossing denken heeft mijn vriend Siesling in Zwolle uiteen gezet. Wij willen uitgaan van de gemeenschapsgedachte en daarom aan de discussie in ons blad een grote plaats inruimen.

Enige richtlijnen zullen daarbij begrijpelijkerwijs onontbeerlijk zijn.

Op de vraag uit de vergadering, welke richtlijnen gebruikt zouden worden, heb ik niet kunnen antwoorden, aangezien bij deze hele actie de solidariteit voor mij zo vanzelfsprekend was, dat discussie over koers e.d. niet eens nodig zou zijn. Maar in deze verwachting ben ik enigszins beschaamd en daarom hierover een enkel woord. Gezien de zich anmeldende medewerkers acht ik het waarschijnlijk, dat wij zullen gaan voortbouwen op het thetische werk van prof. Schilder: „Christus en Cultuur”.

Dit wat de critiek en de voorlichting betreft. Wat de visie onzer poëten en prozaïsten aangaat hoop ik, dat we noch berijmingen van belijdenisgeschriften, noch subjectivistisch gezwimpel krijgen. Onze dichters zullen moeten breken met prekerigheid en met kleinmoedigheid gezeur.

De christen-dichter moet breken met het terugzien naar het eigen verleden en zich concentreren op het heden en op de toekomst van de gemeenschap (gemeente) waarvan hij deel mag uitmaken. Ook dit is een eenzijdigheid, maar deze zal naar voren moeten worden geschoven om de „omcirkeling van het dierbare ik” te doorbreken.

In het verlengde hiervan moge ontstaan wat ik in Zwolle „een gezonde volkskunst” genoemd heb. De term rikt mij een beetje te veel naar het recente verleden, maar wat er mee bedoeld wordt, zal duidelijk zijn.

Nogmaals wil ik met alle kracht afwijzen, dat ons hele streven een reactie zou zijn op „Ontmoeting”. Ook op de opmerking, dat wij pas tot een eigen blad mogen overgaan, wanneer de kwestie met „Ontmoeting” helemaal is uitgevochten. Wie zo iets beweert

kent de verhoudingen binnen en rondom dit blad niet. Trouwens, waar was dan het eind? „STIJL” zou best eens meer op „De Vriend des Huizes” kunnen lijken dan op „Ontmoeting”. Moeten we dan soms weer wachten tot onze Roorda een conflict bij dit maandblad geforceerd en uitgestreden heeft? Zo zouden er heel wat meer gevallen op te noemen zijn. Laten wij er trots op en dankbaar voor zijn, dat vele van onze dichters en scribenten tot de zeer gewaardeerde medewerkers behoren van diverse bladen en tijdschriften. Zolang hun de pen niet uit de hand geslagen wordt, mogen ze rustig doorgaan, evengoed als bijv. een G.P.V.-er over een principiële onderwerp in „Nederlandse Gedachten” zou mogen schrijven als hij daartoe werd aangezoekt.

Maar op gevallen als het zoeven genoemde kan ons publiek niet wachten.

En nu STIJL er komt zie ik het als primaire taak voor elke dichter, prozaïst of scribent over algemeen-culturele onderwerpen om zijn beste krachten te geven aan dit maandblad. Dat niet alleen literair zal zijn, maar allerlei kunstuitingen zal behandelen: bouwkunst, schilderkunst, beeldhouwkunst, vocale en instrumentale muziek, typografie, fotografie e.d. Tevens zullen er artikelen over geschiedkundige onderwerpen in opgenomen kunnen worden, terwijl het een persoonlijke wens van mij is, ook eens iets te mogen lezen over de wonderen der natuur.

Tot zover deze ontboezemingen. Ik zou het jammer vinden, wanneer men zou denken, dat hiermee alles omtrent onze doelstellingen is gezegd..... of verzwegen. Ik heb zo maar eens mijn gedachten laten gaan over wat bij mij aangaande STIJL op de voorgrond staat. Dit artikel teken ik daarom persoonlijk en niet namens de voorlopige redactie-commissie.

Wellicht kan dit dienst doen op de werkvergadering welke wij binnenkort met de voornaamste medewerkers hopen te hebben. En U, waarde lezer, hoop ik te ontmoeten in STIJL.

P. A. HEKSTRA.

KERKNIEUWS

Beroepen te:

Zuidwolde (Gr.), T. de Haan te Oldehoeve, Middelburg, P. Lok te Stadskanaal/Pekelderweg, Eindhoven, W. v. d. Lingen te Alkmaar.

Bedankt voor:

Haulerwijk, P. Veldstra te Kantens, Alblasserdam, A. J. Moggré te Zevenbergen, Armadelle (Australië), G. Janssen te Leeuwarden, (Nader besissing), Zaandam, G. Ph. Pieffers te Bussum-Naarden.

— HULP AAN VACANTE KERKEN. De classis Utrecht/Breukelen nam t.a.v. de hulp aan vacante kerken i.v.m. het per 1 Jan. a.s. in te gaan preekverbod voor studenten het volgende besluit:

1. de kerken in haar ressort op te wekken, bij wijze van liefdedienst aan de zusterkerken, ongeacht de gewone klassicale vacaturebeurten, zoveel mogelijk (b.v. eenmaal per twee of drie maanden) hun Dienaar des Woords af te staan, om een vacante kerk te dienen en de regeling van de eigen dienst des Woords op zulk een Zondag zodanig te treffen, dat niet tegelijkertijd andere predikanten aan andere gemeenten worden onttrokken, zulks bijvoorbeeld door het houden van leediensten in eigen gemeenten, opdat het doel — hulp aan vacante kerken — metterdaad worde bereikt;

2. van dit besluit, met verzoek om navolging, kennis te geven aan alle klassicale ressorten van de Gereformeerde Kerken in Nederland.

— CANDIDAATS-EXAMEN. Geslaagd voor het candidaats-examen de heer R. Houwen, Heijmanslaan 12b, Groningen.

— BEVESTIGING EN INTREDE DS W. LOOPSTRA. Het was Zondag 18 Nov. 1951 een blijde dag voor de gemeente Georgetown, toen ze haar eerste Dienaar des Woords in ds W. Loopstra mocht ontvangen.

De „Legion Hall” te Orangeville was geheel bezet, toen de dienstdoende ouderling, br Wallinga, na het uitspreken van het Votum het 1e vers van Ps. 123 liet zingen. De Woordbediening vond plaats in het lezen van de preek van ds G. Hagens van Schiebroek-Hillegersberg. De tekst was Efeze 4: 11 en 12.

In de middagdienst deed ds Loopstra zijn intrede. Als tekst voor de Woordbediening had deze gekozen: 1 Thess. 5: 12—18.

Christus geeft ons hierin een kort begrip van de regelen voor gemeente-opbouw. Hij wijst ons hoe wij te staan hebben: 1e tegenover bijzondere ambtsdragers; 2e tegenover medeleden en medemenssen; 3e tegenover de Here Zelf.

— MEVROUW IDEMA. Dr Idema en zijn echtgenote zijn Maandagavond te ruim zeven uur op Schiphol aangekomen. Hoewel mevr. Idema-Schilder — die, zoals men weet, ernstig ziek is en voor een dringende operatie naar Nederland is gekomen — enigszins vermoeid was van de reis, was haar toestand toch nog bevredigend. De tocht werd voortgezet naar Utrecht, waar mevr. Idema Maandagavond om tien uur in het Academisch Ziekenhuis werd opgenomen. Zij is daar onder observatie van professor Nieboer. Waarschijnlijk zou nog deze week een operatie plaats vinden.

Dr Idema was vol lof over de K.L.M., die in dit noodgeval een buitengewoon welwillende medewerking heeft betoond. Het echtpaar Idema mocht vanaf Makassar reizen met een zestigpersoons passagiersvliegtuig van de K.L.M., dat Nederlandse emigranten naar Sidney (Australië) had gebracht en leeg terugkeerde. Dit toestel kan zeer lange trajecten zonder tussenlanding afleggen en de piloot kreeg van de maatschappij verlof de reis zo in te richten als in het belang van de patiënte gewenst was. De verzorging aan boord liet niets te wensen over.

Dr Idema heeft voorlopig zijn intrek genomen bij zijn zwager, ds H. J. Schilder te Utrecht.

Moge er veel gebed zijn voor mevr. Idema, haar gezin en de kerken op Soemba.

— MIDDELHARNIS. Aangezien het kerkblad „Van Zijn Dienst” (Middelharnis) niet meer verschijnt, wordt verzocht, geen stukken meer aan de redactie toe te zenden.

— RAPPORT EN BESLUIT „SAMENSPREKING”. Binnenkort kan worden verwacht de officiële publicatie van het rapport van Commissie I der Kamper Synode en het besluit der synode zelf inzake de verhouding tot de zich noemende gereformeerde kerken, laatstelijk bijeen in de „Haagse synode”, welk rapport en welk besluit dus betrekking hebben op de dusgenaamde „samen-spreking” met (deputaten van) de gebonden kerken. Bij het drukken van de Acta is aan dit deel voorrang gegeven, terwijl een zodanige regeling is gemaakt, dat dit rapport met besluit afzonderlijk verkrijgbaar wordt gesteld als brochure, uitgegeven door de firma Ph. Zalsman te Kampen. Deze firma is tot deze uitgave gemachtigd en beschikt daartoe over de enige officiële tekst.

Belangstellenden zullen de vlotte afwerking van een en ander, ook van de druk der Acta dienen, door ten spoedigste hun bestelling bij de boekhandel of bij de firma Zalsman rechtstreeks op te geven.

N.B. Aan ondergetekenden generiel correspondentie over deze zaak te richten; deze zal door hen ter zijde moeten worden gelegd; aan hun adres dus zeker geen bestellingen of opgaven.

De scriba's der Kamper synode 1951.

H. J. SCHILDER, Utrecht.

F. DE VRIES, 's-Gravenhage.

Binnenkort verschijnt in brochurevorm de officiële tekst van het

Rapport van Commissie I der Kamper synode en het besluit dezer synode inzake de verhouding tot de kerken, laatstelijk bijeen in de „Haagse synode”,

betreffende dus het stuk der z.g.

„Samenspreking”

Voor belangstellenden is deze uitgave van belang, daar hiervoor niet op de uitgave van de Acta behoeft te worden gewacht.

Prijs f 0.50.

Doe reeds nu uw opgave aan de Boekhandel of aan de Uitgever Fa Ph. Zalsman te Kampen.

Giro 84924.

Boekbinderij VAN KUIJK

Voor al Uw Bindwerk.

Reformatie f 3.75

Catechismus f 2.35

Alle toezendingen onder rembours.

Zalmstraat 1 - Scheveningen

88

Voor goede en goedkope Geref. lectuur!

ZOOJUIST VERSCHENEN:

Bovenschriftuurlijke binding- een nieuw gevaar

door Prof. Dr K. SCHILDER.

Een in 63 paragrafen onderverdeelde en dus gemakkelijk leesbare brochure, die vele onderwerpen bespreekt, waarvan we U noemen: Gods gezindheid, De roeping, De Belofte, Gods waarachtigheid, Gods genadewerk in ons, De uitverkiezing, enz., enz.

Wie zich op de tweede reeks van „Woord en Wereld” abonneert ontvangt per omgaande deze brochure, alsmede die van dr P. Jasperse over „Opvoeding en onderwijs tijdens de puberteit”. Er zullen in deze reeks plm. 8 brochures verschijnen. De prijs hiervoor bedraagt slechts f 1.75; bij afname van minstens 10 reeksen f 1.50.

De brochure van Prof. SCHILDER, die 94 pag. omvat, is ook afzonderlijk te verkrijgen. De prijs bedraagt dan f 0.75 per stuk.

Zolang de voorraad strekt zijn ook de brochures van de eerste reeks nog te verkrijgen. De prijs daarvan is eveneens f 1.75. U ontvangt daarvoor:

„DE KERK IN HET EINDGERICHT”, door Prof. B. HOLWERDA. „DE BESLISSENDE STRID DER KERK”, door Prof. C. VEENHOF. „DE HOER IN OPENBARING 17—19”, door Prof. B. HOLWERDA. „D'ARCKE GODS”, door Dr H. BREMMER. „JESUS CHRISTUS EN DE HERSCHEPING DER WERELD”, door Prof. C. VEENHOF en „IS EUROPEESCHE FEDERATIEVORMING RAADZAAM?”, door Dr A. J. VERBRUGH. Totaal plm. 230 pag.

Alle bestellingen bij vooruitbetaling per giro of per postwissel t.n.v. H. H. v. d. LINDEN, M. D. de Grootstraat 20, Goes. Postnr. 537347.

Het Geschenk bij uitnemendheid voor de komende Feestdagen is de, naar vorm en inhoud, zo schone Zangbundel:

En nu Allemaal!

Deze zangbundel voor het Christelijk gezins- en verenigingsleven, samengesteld door D. W. L. Milo, heeft reeds in vele gezinnen een goede plaats veroverd.

Ook in Uw gezin?

Nu de lange winteravonden weer komen doet gij er goed aan, u er op te bezinnen wat gij het beste doen kunt om de band in het gezinsleven te versterken. Niets is daaraan zo bevorderlijk als het samen zingen. Welnu deze bundel geeft een betrouwbare selectie der christelijke liederen, die gij zingen kunt. En de toonzetting is verantwoord.

De bundel is in sterke en prachtige band gebonden. De prijs is zeer laag: f 7.90.

Uw boekhandel kan er voor zorgen, maar gij kunt deze bundel ook rechtstreeks bestellen bij de Uitgevers:

Oosterbaan & Le Cointre N.V. te Goes - Giro 36000

Te koop aangeboden: Keil u. Delitzsch. Comment. Genesis-Exodus; Josua-Richter und Ruth; Psalmen; Jesaja; Ezechiel; Kleine Propheten; Samuel; Könige; Job; 9 dln f 130.—. Brieven onder No. 539, Bureau „De Reformatie” te Goes.

HET RIJKE WOORD

door Dr M. B. VAN TVEER, is nog verkrijgbaar. f 4.25 in prachtband en omslag. Bestel het bij Uw boekhandel of bij de uitgevers:

Oosterbaan & Le Cointre N.V. - Goes.

Medewerker:
Prof. P.
K. v. H.
Menink
Groning

Alle
SCHILDER

INHOU
8. — U
22), 1.
Tegensp

On

(Bijdra

Zoals
in meer
De bo
reikte n
x'n „Ver
het heef
gezegde
aan ove
dwaling
verslag
geven c
is ook t
intussen
makkelij
zelf reel
de oude
de zuidh
fel de h
stemmin
Een v
sche” fi
bij de f
zozeer t
en dus
als wel
dwaling
genomer
zulke ge
tegenes
Ook k
gen, die
Nederla
samenp
ter hand
den inn
en Rust
gaan, e
wist, wa
doende
de same
niet ont
began te
Maar
meerden
doch h
dwaling
De keer